

κάνη, μὲ τοὺς ὄφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τὸ ἄπειρον. Τὸ ἄσμα ἐγίνετο ὀλοὲν μελαγχολικώτερον, καὶ μελαγχολικώτερα ὀλοὲν καὶ ἡ ψυχή, ἡ ὁποῖα τὸ ἦκουε! Καὶ τὸ κυανοῦν ὑδωρ τοῦ ποταμοῦ ἐξηκολούθει νὰ κελαρύζῃ παραπονετικὰ καὶ ἡ νεάνις εἰς τὸ παράθυρον ἔκυπτεν ὀλοὲν περισσότερον.

Πτῶσις! τὸ ὑδωρ παφλάζει!

Ἡ Ἔρτσα ἀφύπνιζεται καὶ βλέπει περὶ αὐτὴν. Ὁ φόβος τῆς μονώσεως τὴν καταλαμβάνει καὶ ἀποδιώκει τὸ εὐεργετικὸν δνειρόν, τὸ ὄποιον τὴν ἐθαυμάλιζε.

*

Τὸ πρωὶ ἡ νύμφη δὲν ἐφάνη. Ὁ πατήρ, ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἀνεζήτησαν τὴν Ἰλόνκαν εἰς ὅλας τὰς αἰθουσας, εἰς ὅλα τὰ δωμάτια, ἀλλ᾽ εἰς μάτην. Ἡ γηραιὰ τροφὸς διηγήθη ὅτι, ἀργὰ πολὺ τὴν νύκτα, ἡ Ἰλόνκα εἶχεν εἰσέλθη εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν κοριτσιών, εὔρον δὲ τῷ ὅντι τὴν νυμφικήν της ἐσθῆτα ἐπὶ μισές κλίνης.

«Φρικῶδες!» ἀνεφώνησεν ἔξαίφνης ἡ Ἔρτσα καὶ διηθύνθη πρὸς τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον.

Ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἐκρέματο ἐν ράκος μουσελίνης... καὶ κάτωθεν τοῦ πύργου ὁ ποταμὸς ἔρρεε βαθὺς καὶ ἀγάρους.

Τί ἀπέγεινεν ἡ νεαρὰ νύμφη;

Οὐδεὶς ποτε τὸ ἔμαθε. Τὴν ἀνεζήτησαν παντοῦ, εἰς τὴν ἔνορκαν κατὰ ἀρχάς, κατόπιν ἥρχισαν νὰ ἐρευνοῦν μέσα εἰς τὸν ποταμόν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν εὔρον τίποτε. «Ω, ἀν ἦτο δυνατὸν νὰ εῦρουν τούλαχιστον τὸ πτῶμα! ὄποια ἀνακούφισις, δι᾽ ἐκείνους οἱ ὄποιοι τὴν ἔθρήνουν!

Μετὰ ἔξ ἑδομάδας ἀνευρέθη πτῶμα γυναικὸς παρὰ τὸν Ζάμον-Ούζάρ. Ὁ Πέτκη ἔδραμεν, ἀλλὰ μόλις ἑδύνατο τις νὰ διακρίνῃ μορφὴν ἀνθρωπίνην εἰς τὸ πτῶμα ἐκεῖνο, τὸ ὄποιον ἐπὶ τόσας ἡμέρας κατεβίσθωσε τὸ ὑδωρ.

«Ο Φάρκας Πέτκη ἔχυσεν ἀρθονα δάκρυα καὶ ἔθαψε τὸ πτῶμα μετὰ μεράλης πομπῆς.

Ο ναὸς ἐπεστρώθη ὀλόκληρος διὰ μελανοῦ ὑφάσματος. Οι μαθηταὶ τοῦ Νάγυ-«Ἐγνυεδ ἔψαλον τὰ νεκρώσιμα ἐν χορῷ καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς ἀπήγγειλεν ἐπικήδειον, ὁ ὄποιος διήρκεσε σχεδὸν δύο ὥρας. Προσήρμωσαν μέλαναν κρέπιον εἰς τὸν πῖλον ἐκάστου τῶν προσκεκλημένων καὶ δώδεκα παρθένοις λευχειμοῦσαι καὶ λυσίκομοι, ἐβάσταζον τὸ φέρετρον. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συνοδίας ἔβασις νεαρὰ γυνὴν κρατοῦσα προσκεφάλαιον βελούδινον λευκόν, ἐπὶ τοῦ ὄποιού ἦτο ἀποτεθειμένον στέρανος ἐκ λιθανωτίδος. Ἐπὶ τοῦ φερέτρου ἔθεσαν τὸν νυμφικὸν στέρανον. Πανταχόθεν ἐστέλλοντο συλλυπητήρια εἰς τὸν γηραιὸν Πέτκη.

(«Ἐπεται συνέχεια)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Α'

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον)

35.— Ἀπὸ ποὺ εἴνε αὐτοὶ οἱ στίχοι:
「Ως δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ,
Ἐν τῷ δυμασι τοικράπον.

36.— Σ. . . . T. . . . Σ

Νὰ συμπληρωθοῦν αἱ στίγμαι δίς, ὥστε νὰ ποτε-
λεσθοῦν δύο γνωμικά.

37.— Ποία ἐφημερὶς ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἐν
Εύρωπῃ, ποὺ καὶ πότε;

38.— Τί πρᾶγμα εἴνε Α;

39.— Τί εἴπεν ὁ Σκηπίων, βλέπων τὴν
Κρητηδόνα καιομένην;

40.— Πότε λείπει ὁ Μάρτης ἀπὸ τὴν Σαρα-
κοστή;

Τέλος τοῦ Α' Διαγωνισμοῦ.

Σημείωσις. — Μέχρι τῆς 15 Μαρτίου δεκά-
μενα τὰς λύσεις τοῦ Α' διαγωνισμοῦ. Τάποτε-
λέσματα θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ τελευταῖον
φυλλάδιον τοῦ Μαρτίου. Τοὺς δρους ζητήσατε
τους εἰς τὸ α' φυλλάδιον τῆς «Εἰκονογραφημένης
Ἐστίας».

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ κ. κ. ἀν-
ταποκριταὶ τῆς «Εἰκονογραφημένης
Ἐστίας» δσοι ἔχουν περισσευμένα ἀν-
τίτυπα τοῦ α' φύλλου, νὰ μᾶς τὰ ἐπι-
στρέψουν τὸ ταχύτερον, διότι ἔχομεν
ἀπόλυτον αὐτῶν ἀνάγκην.

Φοῖβῳ, Ἐν ταῦθα. Δὲν πιστεύομεν νὰ συγ-
κατασθοῦμεντε καὶ σεῖς μεταξὺ τῶν φωνασκῶν,
ἄν σας εἴπωμεν ὅτι τὸ διήγημά σας θὰ ἡδύνατο νὰ
γίνη καλλιστα τὰ μπρέττο μελοδράματος. Δὲν δο-
κιμάζεται; — Ἀνοινύμων, Παροικίαν.
Δυστυχῶς τὸ χειρόγραφον ἀληφῆ ἀργά. Θά το φυλάξωμεν διά-
ταξις, Απόρεως τοῦ ἐπομένου ἔτους, ἄν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν θά το διστετεῖται. — κ. Χρ. Β. Ἐν ταῦθα.
Πολὺ κατώτερον τοῦ δημοσιεύθεντος, ἀσυγκρίτως. — κ. Αντ. Γ. Ἐν ταῦθα. Δὲν κάμετε μίαν διακο-
πήν. Πολὺ θά σας ὠφέληση. Αύτη η καθημερινὴ παραγωγὴ δὲν είνει στοιχεῖον πολὺ ἐνθαρρυντικόν. — κ. Θ. Ψ. Μυτιλήνη. Ἐλάσσαμεν καὶ τὴν νέαν
ἐπιστολήν σας: ἀλλὰ δὲν θὰ κάμωμεν τίποτε, ἄν δὲν
ἀπαντήσετε ἐμπράκτως εἰς τὸν ιδικήν μας. — Ναυ-
τική, Ἐν ταῦθα. Ἐδώσαμεν τὴν ἐπιστολήν σας
πρός τὸν κ. Α. Καρακαΐτσαν, ὁ ὄποιος ίδου τὶ σας
ἀπαντᾷ: «Εὐγαριστῶ τὸν ἐπικριτή μου γιὰ τὶς πο-
λύτιμες συμβουλές του.» Επρεπεν θύμως νὰ καταλάβη,
σαν ναυτικός, ἀφοῦ τὸ καταλάθαν καὶ ἀλλοὶ μὴ τοι-
οῦτοι, πῶς στὰ πέντε λείπει ἡ λέξις πανιά, ἀπό
λαθός, γιατὶ καθένας, καὶ ὁ βουνίσος ἀκόμη ποὺ εἶδε
ζωγραφιστά μόνον καράδια, ξέρει πῶς τὰ πανιά τῶν
καταρτιῶν δὲν ἔχουν τὸ σημῆμα τῶν φλόγων, καὶ
συνεπῶς δὲν λέγονται φλόγοι. «Οσον γιὰ τὰ κουρτε-
λατονία, τὸ ὡς καὶ τὰ ποὺ προλέγει ὁ Μαρ-
ποτα - καληγάρας, πρέπει νὰ φωτίσῃ τὸν κύριο, πῶς
ἔκεινος ξέρει πολὺ καλὰ πότε τὰ βάζουν καὶ δείχνει
τόρα πῶς ἀπὸ ἀνάγκη τὰ ἔσταλαν, ἀπὸ ιδιοτροπία
ἔξαρχα τοῦ καπτάνου, ποὺ εἶναι ἐρεθισμένος, εἴτε
ποὺ καιροῦ τὰ καμώματα καὶ χίλιες ἀλλες αἵτιες
ποὺ μαντεύονται ἀπὸ τὸν ἀναγνώστη, ποὺ προσέχει
καὶ λίγο στὰ ἔμψυχα, ἀφοῦ ἀκριδούσυγάζει τόσω
τὸ ἔμψυχα. Πρέπει ἀκόμη νὰ μάθῃ ὅτι ράντα λέγουν
ἀληθινά τὸ ἔσταλο κυρίων ποὺ κρέμεται τὸ πανί ἀλλ᾽
ἀπὸ τὴ σχέση τὴ μεγάλη καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς συντο-
μίας, ποὺ καταντᾶ νόμος φυσικός στὸ λαό μας, ὄνο-
ματίζουν καὶ τὸ πανί καὶ ἀκριδολογία θὰ τὸ νομίσῃ
περιττήν, ὅταν ἀναγκασθῇ κανεὶς νὰ τὸ εἰπῇ μπούμα.
Καθὼς καὶ κουρτελάτας μὲν οὐνομα καὶ σχῆμα
θὰ εἰπῇ τὰ ξύλα ποὺ κρέμονται τὰ κουρτελατσίνια.

Καὶ τέλος πρέπει νὰ μάθῃ ὁ ἄγνωστός μου κύριος πῶς τὸ διήγημα ἀκόμη δὲν κατάντησε ὅνοματολόγιο ποὺ νὰ σπουδάζουν ἀπάνω του οἱ ναυτικοὶ καὶ στερ-
γιανοὶ ἐπαγγελματίες, ἀλλ᾽ ἔχει νόμο σιδερένιο νὰ
μη κουράζῃ κανένα μὲ περιττὰ πράγματα καὶ πηνε-
λιες μονον νὰ ρίχην ἐδῶ καὶ ἔκει, για πράγματα ποὺ
δέν ἐνδιαφέρουν θόλους». — κ. Μ. Δ. Φ. Λευμησ-
σόν. Πολὺ καλά, θὰ δημοσιευθοῦν. — κ. Η. Η. Β.
Ἐν ταῦθα. Πολὺ μέτριον καὶ κοντόν. — κ. Ν. Η.
Πειραιᾶ. — Επίσης. — κ. Ε. Δ. Π. Εν ταῦθα.
Τίποτε ἔκτακτον. — κ. Ι. Θ. Α. Πειραιᾶ. Ὁ-
ραῖα. «Οταν δὲν μᾶς εὑρίσκετε εἰς τὸ Γραφεῖον, νὰ
ἔρχεσθε εἰς τὸ σπίτι, ὅδος Θεμιστ. 19. — κ. Κ. Γ. Κ.
Κέρκυραν. Θερμάς εὐχαριστίας. Οἱ τόμοι, τοὺς
ὅποιους ζητάετε δὲν ὑπάρχουν. Τὰ φυλλάδια ὅμως πι-
θανῶν νὰ εὑρεθοῦν καὶ τότε σᾶς τὰ στέλλομεν. —
Mimi Κέρκυραν. Αὐτὸς ποὺ ζητάετε δὲν είνει
πληροφορία. Πρέπει γά σας ἀπαντήσωμεν δι᾽ ὀλο-
κλήρου ἄρθρου, καὶ πρὸς χάριν σας, θὰ ἐπιφρίτσω-
μεν κανένα τῶν παρ᾽ ήδην παιδιαγωγῶν νά το γράψῃ.
— κ. Κ. Α. Εν ταῦθα. Εἰς τὸ προσεχεῖς τὰ περί-
εργα ἀποτελέσματα τοῦ πρὸς ἐγγραφὴν Συνδρομητῶν
Διαγωνισμοῦ.

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Επιστημονικά,
Ειδήσεις.

Απὸ τοῦ προσεχοῦ Μαρτίου η «Ατλαντίς», η ἐν
Υόρχῳ ἔκδιδομένη καλλίστη ἔλληνική ἐφη-
μερίς, εἰσερχομένη εἰς τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως
αὐτῆς ἔτος, θαύμαζη κατὰ τὸ σχῆμα.

Τὴν π. Κυριακήν ἐν Πειραιεῖ ἔγενετο ἔναρξης τῶν
ἡπειροθρησκευτικῶν μαθημάτων τοῦ Συλλόγου τῆς
Αναπλάσεως. Πρότοις ὥρα 10 π. μ. ἐτελέσθησαν τὰ
τρίγνωμα τῆς ἐν δόῳ Σταδίου Λέσχης τῶν Φοι-
τητῶν. «Ωραῖον πανηγυρικὸν ἔξεφωνησεν ὁ καθηγη-
κ. Σ. Σ. Λάμπρος.

Πὶ τὴν ἀπολύτει τοῦ τέως καθηγητοῦ τῆς Αργαϊο-
λογίας παρὰ τῷ Εθνικῷ Πανεπιστημίῳ, οἱ φοι-
τηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἐκήρυξαν ἀπεργίαν(;) Ο πονηρούς τῆς Πατηματίας ἀπηγόνυμεν πρὸς τὸν Πρύ-
τανιν ἔντονον ἔγγραφον δι᾽ οὖν ἐδηλώσαντο ὅτι η Κυ-
βέρνησης σκοπεύει νὰ λάβῃ αὐτήτηρα μέτρα, ἐν ἣ πε-
ριπτώσει θύειον ἐξακολουθήσει αἱ ταραχαί.

Ἐν τῇ αἰθίουσή της Φιλαρμονικῆς η κυρία Πετρίση,
παραγγειει προγόνεις μετὰ πολλῆς τέχνης διάφορα
ἀποστάσματα ἐν τοῦ «Ἐμπόρου τῆς Βενετίας» τοῦ
Σακίηπρο.

Ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Ἐστίας» ὁ κ. Ανδρέας Καρ-
καΐτσας ἥρετο δημοσιεύων τὰς ἐκ τῶν διαφόρων
αὐτοῦ τὰς εἰδοτίδιων ἐντυπώσεις θντὸ τὸν τίτλον «Σ'. Α-
νατολή καὶ Δύση». «Ως γνωστὸν ὁ κ. Καρκαΐτσας
ἐχρηματίσειν λατρός ἐν τῷ πλοίῳ τῆς Πανελλήνου
«Αθῆναι».

Ο «θίασος τῶν Αθηνῶν» ὁ ὄποιος ἐξακολουθεῖ τὰς
Παραστασίεις τοῦ εἰς τὸ θέατρον τῶν «Κωμω-
διῶν», μελετᾶ ἥδη δύο νέα κωμειδώλια τὸ «Ἐπεσε»
τοῦ κ. Κοτσελοπούλου καὶ τὸ «Πά δὲ Κάτρο τοῦ κ.
Καλαπούλη». Επίσης θὰ παρασταθῇ καὶ νέα κωμω-
δία τῶν κ. κ. Λάσκαρη καὶ Γιαννουκάκη «Ο γαμ-
πέρος μας».

Ἐδημοσιεύθη τὸ Β. Διάταγμα περὶ τῆς διαλύσεως
τῆς Βουλῆς τῆς ΙΙ' περιόδου. Οἱ ἐκλογεῖς συγκα-
λοῦνται τὴν 16 Απριλίου ἵνα ἐκλέξουσι τοὺς Βουλευ-
τάς, η δὲ Βουλὴ ἐν Αθήναις τὴν 15 Μαΐου.

Αγαλλίας ἐν Αθήναις κύμης Μοντολών. «Ο διά-
δογος αὐτοῦ, κ. Βουρέ, ἀφικνεῖται μετ' ὀλίγας
ἡμέρας.